

Občasník zděchovské farnosti č. 1/2021

Milí farníci, po delší „koronavirové“ odmlce je tu opět první číslo Občasníku roku 2021. Úvodem přijměte dodatečně přání do Nového roku a to slovy apoštola Pavla (Řím 12,9-12), který nejvíce vystihuje mé přání: „Láska ať je bez přetvářky. Mějte v ošklivosti zlo, přidržujte se dobra. V bratrské lásce se navzájem mějte rádi, v uctivosti předcházejte jeden druhého. V horlivosti neochabujte, duchem buďte horliví, služte Pánu, v naději se radujte, v soužení buďte trpěliví, v modlitbě vytrvalí.“

V minulém roce jsme nemohli navštěvovat v plném počtu bohoslužby. P. Vaňkovi patří velké poděkování, kdy již od počátku epidemie, na nás myslel při soukromých mší svatých, modlil se za nás a každý den cca o půl desáté večer nám žehnal s Nejsvětější svátostí od hovězského kostelíka. Foto: Žehnání zděchovské farnosti na Slavnost Nejsvětější Trojice.

Malé střípky z loňského roku:

- 11.6.2020 Slavnost Božího Těla a Krve Páně - průvod kolem našeho kostelíku. Děvčátka z košíku sypala před Nejsvětější svátostí na zem lupínky kvítků.
- 14.6.2020 Pobožnost u sv. Antoníčka s přátelským posezením. Otec Vlastík také krmil kozičky, které ihned přiběhly, když jen zachrastil sušeným chlebem v kyblíku.
- 19.7.2020 Žehnání rekonstruované kapličky v Lužné. I my jsme byli přítom.
- 30.8.2020 Žehnání aktovek školákům.

V neděli 4. října jsme přijali pozvání otce arcibiskupa Jana Graubnera na společné setkání pastoračních rad ze tří děkanátů naší diecéze. Slávek S. se nabídl, že vezme auto a všechny odveze, ale na Hovězí zjistil, že zapomněl doma mobil a s ním všechny doklady. Ještě, že nás všechny pobral otec Vlastík svým autem. ☺ Setkání bylo ve Valašských Kloboukách. Hlavním tématem bylo „**Způsoby evangelizace ve farnostech**“. Otec arcibiskup Jan konstatoval, že za posledních 30 let klesla účast účastníků na bohoslužbách o polovinu, více než polovina farností je bez kněze. Do přípravného ročníku kněžského semináře byl za naši diecézi přijat jen jeden kandidát. Z těchto důvodů cítí otec Jan, že je nutné ve farnostech evangelizovat. Jinak by dosavadní cesta vedla k rušení farností, zavírání kostelů a nakonec k jejich bourání či prodeji. Vybídl nás, aby každý z nás přijal svůj díl zodpovědnosti. Prvním krokem, by mělo být osobní rozhodnutí následovat Krista a dát mu první místo ve svém životě. Druhým krokem je služba Kristu v církvi, v lidech. Když společně čteme Boží slovo, rozjímáme a sdělujeme své zkušenosti s jeho uváděním do života,

rosteme ve víře. Je to tedy společenství, ve kterém je On sám uprostřed nás a my máme možnost se zde s Kristem setkat, být jím osloveni. Nejde o naši aktivitu, ale o působení Boha, kterému jsme se dali k dispozici, který nás samotné proměňuje a prozařuje. Jako návod nám otec Jan dal k dispozici doporučení, jakými cestami se vydat. Z různých farností zazněly příspěvky o farních evangelizačních buňkách, misijních klubkách, o kurzech Alfa, různých akcích pro mládež, děti a manžely, o charitních akcích, o sportovních akcích apod. Otec arcibiskup Jan nás povzbudil v tom smyslu, abychom neváhali a vybrali si tu cestu, která je pro nás nejbližší, abychom se nebáli a začali hned.

V naší farnosti jsme se začali setkávat každou první sobotu na tzv. Večer chval. „**Přijďte blíže k Bohu a Bůh přijde blíže k vám.**“ (Jak 4,8) A tak přicházíme **každou první sobotu** k Bohu na „Večer chval“ a On k nám do

srdce vlévá nepopsatelnou radost. Jsou to pro nás nádherné okamžiky. Jednou se k nám přidali i naši přátelé z Veselí nad Moravou. Krása společně zpívané modlitby, třeba jen ve dvou či ve třech, je neocenitelnou oporou duchovního života. Při společně zpívané modlitbě člověk cítí, jak v něm sílí touha po Bohu, a může prožívat značnou blízkost s naším Pánem. Ano, ať se raduje naše srdce! Prostá krása společné modlitby je místem,

kde se obnovuje duch chvály. Skrze chválu se Duch spojuje s naším duchem, aby dosvědčoval, že jsme Boží děti, skrze Ježíše oslavujeme Otce. (Katechismus §2639).

- Farníci z Přerova nám zazpívali koledy u jesliček na Boží narození 25. prosince
- O slavnostnější prožitek mše svaté během roku se postarali hudebníci v tomto malém složení. Děkujeme, zvláště Vašíkovi pro jeho odvahu a nadšení

„Chtěl jsem povzbudit k poznání Pánova slova v celé jeho kráse, v celé jeho duchovní síle, povzbudit k duchovní četbě Bible a důvěrné znalosti Božího slova. Z těchto důvodů jsem zavedl neděli Božího slova.“ Papež František

I u nás jsme slavili Neděli ledna. Mši svatou sloužil Na začátku mše svaté přinesených biblí. O Toník Šimků s Petrem říkal, že 30 let bylo něco úžasného, toho zapojil. Ministroval

Božího slova 24. otec Dušan Šimala. nám požel 14 kouř se postaral Sklářovým. Toník neministroval. To s jakou chutí se do také Pavel a

Sebastien, kteří přísluhovali u obětního stolu a při evangeliu drželi svíce u ambónu. Před evangeliem zaznělo nádherné "Aleluja". Pro Písmo svaté byl pro tento den vytvořen doslova "trůn", ozdobený růžemi a hořící svící". Trůn byl v papežských barvách, poněvadž

jsme vnímali, že tento svátek ustanovil náš milovaný papež František. A proto jsme tam umístili i plakátek, který vysvětloval spolu s logem smysl Neděli Božího slova. Po homilii otec Dušan požel 7 lektorům, kteří přišli na mši svatou. Všichni, kdo byli požehnáni,

se na to moc těšili, neboť

toto požehnání bylo nejen pro dnešní den, ale pro celý rok. Slova žehnací modlitby byla velmi silná, až se nám slzička drala do očí. Je to velká zodpovědnost číst při mši svaté Slovo Boží. Tato neděle 24. ledna byla výjimečná také tím, že manželé Eva a Alois Metelkovi ve zděchovském kostelíku děkovali za 60 let společného

den. A odevšad bylo slyšet: „To byla dneska nádherná mše svatá.“ My se také připojujeme k srdečné gratulaci a vyprošujeme manželům Metelkovým ještě mnoho společných krásných let do dalšího života a hodně Božího požehnání.

Poděkování

- Všem dárcům Tříkrálové sbírky, ve které se v naší farnosti vybralo 29 607 Kč a těm, kteří přinesli požehnání do všech domů
- manželům L. a M. Sklářovým, kteří zakoupili osvětlení na vánoční stromky
- Všem, kdo se jakýmkoliv způsobem podíleli jakoukoliv službou, finanční pomocí, modlitbou, výzdobou, praním prádla, úklidem během celého roku, varhaní službou, apod.
- Všem kněžím, kteří obětavě otce Vlastíka zastupovali v době jeho nemoci, taktéž p. jáhnovi
- P. Vaňkovi za vše, co pro nás dělá, aniž si to uvědomujeme

Otec Vaněk před vánocemi onemocněl nemocí Covid 19 a ocitl se v nemocnici. Důstojný otče, děkujeme Vám za zasílané zprávy a pozdravy z nemocnice a přejeeme brzké uzdravení. Už se na Vás a také na p. jáhna Karla, který se také zotavuje z nemoci, těšíme.

Svědectví:

Před uzávěrkou tohoto čísla Občasníku jsem obdržela krátkou zprávu od kamaráda P. D. S jeho svolením se s Vámi podělím o svědectví, jak Bůh působí v jeho životě. Doslova cituji:

Ahoj Zdeňko,

někde ve starém zákoně je psané: „Okrádáte mne Hospodina. Nedáváte mi desátek.“ (Malachiáš) V loni v květnu jsem začal dávat 1/10 svého příjmu. Teď mám několikanásobně víc našetřených peněz, než jsem daroval. Před tím jsem nemohl nic ušetřit a měl jsem dluhy. A ještě jsem všechny dluhy doplatil.

Dohledala jsem v Bibli: Malachiáš 3,8

Závěrem slovíčko od drahého otce Vlastimila

Milí zděchovští farníci,

nejprve Vám chci vyjádřit velké poděkování za podporu, v době mé nemoci. Přidružili jste se k velké armádě těch, kteří mě předkládali Pánu a svěřovali mě s důvěrou v modlitbě, abych se uzdravil. Modlitba byla vyslyšena a rád se k Vám vracím do služby ve farnosti. Za všechny modlitebníky, za ty, kteří si na mě vzpomněli, nebo povzbudili, jsem slavil mši svatou.

Čas, který jsem prožil v nemocnici, byl časem požehnaným, kde jsem si ještě více uvědomil, jak rychle může Pán povolát na věčnost a učil se přijmout i tuto možnost náhlého odchodu. Asi největším zážitkem pro mne bylo, když jsem byl v noci převážen do nemocnice na JIP. Moje prosba k otci děkanovi byla: hlavně mne nenechte umřít bez svátostí. A když přišel bratr Lev, s vděčností i dojetím, jsem svěřil Ježíši svůj život, přijal svátosti Boží lásky a do mého srdce vstoupil velký pokoj a odevzdanost.

Rád bych tuto zkušenost předal i Vám, abyste se nebáli v nemoci si zavolat kněze. Vždyť on není poslem smrti, ale poslem, který přináší svátostnou útěchu a posilu v Boží milosrdenství a tak se stává poslem života.

Za sebe mohu říci: byli to takové „malé exercicie“, které pomáhají dotvářet další běh naší životní cesty. Krásně je to vyjádřeno v modlitbě v kancionálu č. 48, kterou jsem se v nočních hodinách na nemocniční posteli rád modlil: Mohu na tebe Pane v klidu myslet a ptát se, co se mnou zamýšlíš. Ukaž mi, co mám v životě změnit, co mám trpělivě a s láskou nést...

Jsem vděčný i za tuto 20 denní nemocniční zkušenost, která byla vyplněna nejen uzdravujícím procesem, ale hodně modlitbou i krásnými vztahy, které se rychle vytvořili, ať už měl spolubydlící 62, nebo 84 let...

Pane, díky za tento čas milosti, díky za tolik dobrých lidí, kteří na mne pamatovali. Ty sám jim požehnej a pomoz kráčet v síle Božího slova, které bylo farníkům s láskou předáno o Neděli Božího slova, aby svítlnou jejich krokům bylo tvé Slovo.

K tomu všem farníkům připojuji své kněžské požehnání a ze srdce žehnám Vám, i Vaším drahým. Manželům Metelkovým, kteří oslavili nádherné výročí – diamantovou svatbu, přeji a vyprošuji Boží požehnání a ještě mnoho hezkých a radostných prožitků ze společného života.

P. Vlastimil

Poznámka:

Případné příspěvky, náměty, připomínky, fotečky, můžete zasílat na email: zdechovskyobcasnik@seznam.cz